ORDINO NAUJIENOS IŠ LIETUVOS IR PASAULIO

Registracija į Nacionalinį kongresą vyksta per OFS ir Jaupra brolijas iki birželio 15 d. Užpildytą brolijos registracijos anketą prašome atsiųsti el. paštu *jaupra@gmail.com* arba adresu: *Lietuvos pranciškoniškojo jaunimo brolija, Vilniaus g. 3, LT-97129 Kretinga*. Registracija bus patvirtinta, kai į Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino sąskaitą *Nr. LT28 7044 0600 0360 4017* pervesite auką už visą grupę (dalyvio auka vienam asmeniui - 50 Lt). Nespėjusiems užsiregistruoti iki birželio 15 d. kongresas kainuos pilną kainą - 120 Lt asmeniui.

Baigėsi I OFS ir Jaupra nacionalinio kongreso himno konkursas. Kongreso himnu buvo išrinktas Monikos Midverytės OFS kūrinys „Dievas davė man brolius“. Jau greitai himnas pasirodys internetinėse svetainėse *www.ofs.lt* ir *www.jaupra.lt*.

MALDOS INTENCIJOS

Šventojo Tėvo Pranciškaus:

Kad žiniasklaida būtų tiesai ir taikai tarnaujantis instrumentas. Kad Marija, Evangelizacijos Žvaigždė, vestų Bažnyčią, skelbiančią Kristų visoms tautoms.

Pasauliečių pranciškonų ordino:

Už OFS ir Pranciškoniškąjį jaunimą Okeanijoje – kad jie būtų Dievo Karalystės skelbimo įrankiai kultūrinėje ir religinėje jų gyvenimo įvairovėje, remdamiesi krikščioniškuoju identitetu. Kad kupini tikėjimo atsivertų vaisingam dialogui ir bendradarbiavimui bendro gėrio labui. „Tėve mūsų...“

*** Melskimės už taiką Ukrainoje, Venesueloje, Sirijoje ir visame pasaulyje.

*** Šeštadieniais asmeniškai arba brolijose meldžiamės Švč. Mergelės Marijos septynių džiaugsmų rožinį už visą Pranciškoniškąją šeimą.

KONTAKTAI
Svetainė internete – **www.ofs.lt**
Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino Nacionalinė taryba:
Nacionalinis ministras Nerijus Čapas OFS, tel. 8 650 26814
Nacionalinė ugdymo magistrė Emilija Radušienė OFS, tel. 8 610 65035
Nacionalinis dvasinis asistentas br. Paulius Saulius Bytautas OFM, tel. 8 682 60227
Regionų ministrai:
Telšių regiono – Jonas Drungilas OFS, tel. 8 655 12556
Panevėžio regiono – Eglė Jažauskienė OFS, tel. 8 647 09083
Vilniaus regiono – Algimantas Andziulis OFS, tel. 8 614 50935
Kauno regiono – Zita Murauskienė OFS, tel. 8 680 85454
Vilkaviškio regiono – Irena Ovsiukienė OFS, tel. 8 600 69324
Šiaulių regiono – Genovaitė Marcinkutė OFS, tel. 8 653 56249

Pradėkime iš naujo, broliai!

Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino
UGDYMO MĖNRAŠTIS Nr. 6 (2014 m. gegužė)

„Visi broliai turi būti katalikai ir gyventi bei kalbėti, kaip dera katalikams.“

Šv. Pranciškus Asyžietis

***

Broliai ir seserys, ką mums, pasauliečiams pranciškonams ir pranciškoniškajam jaunimui reiškia kvietimas gyventi evangeliniu neturtu? Šiandien gyvename laikais, kuomet sielvartą sukelia skurdas, prievarta ir karas. Kokiu būdu galime būti perkeisti ir apsivilkti „nuoširdžiu gailestingumu“ (Kol 3, 12)? Aš kviečiu jus rimtai apie tai pagalvoti, melstis ir būti vienybėje su OFS broliais ir seserimis:

Tais, kurie valgo tik kas antrą dieną ir neturi nieko, išskyrus iš jų tikėjimo ir vilties kylantį džiaugsmą;

Tais, kurių vaikai priversti mesti mokslus, nes neturi tinkamų priemonių;

Tais, kurie neturi kur gyventi – kaip Haityje ir Filipinuose, kur šimtai tūkstančių žmonių vis dar kenčia nuo žemės drebėjimo ir taifūno pasekmių;

Tais, kurie kenčia nuo smurto ir karo – kaip Sirijoje, Ukrainoje, Venesueloje, Burundyje, Kongo Demokratinėje Respublikoje, Nigerijoje ir daugybėje kitų šalių;

Tais, kurie buvo nužudyti – kaip Centrinės Afrikos Respublikoje vienai OFS brolijai priklausantys 25 pasauliečiai pranciškonai.

Kuo galite padėti? Mano brangūs broliai, mus iš tiesų išlaisvinti, padaryti laimingais ir išgelbėti gali tik gailestinga ir švelni meilė, kuomet dosniai dalijamės ne tik savo pertekliumi, bet ir būtiniausiais dalykais, kad palengvintume nors dalį skriaudos, kurią patiria Dievo vaikai. Jūsų auka, kuri pasieks CIOFS per jūsų šalių nacionalines tarybas, kaip atsivertimo vaisiai, bus nukreipta stokojantiems OFS ir Jaupra broliams ir seserims.

Tegul ši asmenis ir brolijas perkeičianti atsivertimo ir atgailos dvasia atves mus į tikras Velykas ir džiaugsmingai visiems paliudys, jog atradome mūsų troškulį numalšinantį Gyvojo Vandens šaltinį.

Jūsų sesė ir ministrė
Encarnación del Pozo OFS

UGDYMO MEDŽIAGA

Tema: Šv. Pranciškaus TESTAMENTAS

Dievas įkvėpė mane, brolį Pranciškų, taip pradėti atgailos gyvenimą. Kol dar gyvenau nuodėmėse, man buvo labai koktu matyti raupsuotuosius, bet pats Viešpats nuvedė mane pas juos, ir man jų labai pagailo. O kai pažinau juos, kas anksčiau man atrodė koktu, virto kūno ir sielos paguoda, tikra palaima. Ir po to, ilgai netrukęs, atsiskyriau nuo pasaulio.

Ir Dievas savo bažnyčiose uždegė mane tokiu tikėjimu, kad ėmiau iš visos širdies melstis, tardamas: „Mes garbiname Tave, Viešpatie Jėzau Kristau, čia ir viso pasaulio bažnyčiose ir šloviname Tave, kad šventuoju kryžiumi atpirkai pasaulį“.

Be to, Viešpats man įkvėpė ir dabar tebepalaiko tokį didelį tikėjimą kunigais, gyvenančiais pagal šventosios Romos Bažnyčios įstatymus, dėl jų šventimų, kad noriu ieškoti jų globos, nors jie mane ir persekiotų. Ir nors būčiau išmintingas kaip Saliamonas ir sutikčiau skurdžiausius pasaulyje kunigus, vis dėlto prieš jų valią nesakyčiau pamokslų tose parapijose, kuriose jie gyvena. Aš apsisprendžiau paklusti kunigams, mylėti ir gerbti juos ir visus kitus kaip aukštesnius už save.

Aš atsisakau kreipti dėmesį į jų nuodėmes, nes juose matau Dievo Sūnų, ir jie yra geresni už mane. Darau taip todėl, kad šiame pasaulyje savo akimis negaliu kitaip regėti aukščiausiojo Dievo Sūnaus, kaip tik per Jo švenčiausiąjį Kūną ir Kraują, kurį jie priima ir vieninteliai dalija kitiems.

Todėl užvis labiausiai noriu, kad Švenčiausias Sakramentas būtų garbinamas, šlovinamas ir laikomas brangiose vietose. Kur tik randu švenčiausiąjį Jo vardą ar Jo žodžius netinkamoje vietoje, pakeliu juos ir prašau, kad ir kiti paimtų juos iš ten ir padėtų, kur dera. Gerbkime ir branginkime visus teologus ir tuos, kurie mums skelbia Dievo žodį, nes kaip tik jie perteikia mums dvasią ir gyvenimą.

Kai Dievas davė man kelis brolius, nebuvo, kas man pasakytų, ką turiu daryti, bet pats Aukščiausiasis man apreiškė, kad turiu gyventi Evangelija. Aš surašiau tai glaustai ir paprastais žodžiais, o Popiežius patvirtino. Tie, kurie pasirinko šį gyvenimą, visa, ką turėjo, atidavė vargšams. Jiems pakanka vieno abito, sulopyto iš vidaus ir išorės, virvės ir kelnių. Jie atsisakė turėti ką nors daugiau.

Tie iš mūsų, kurie buvo kunigai, kalbėjo brevijorių kaip ir kiti kunigai, tuo tarpu paprasti broliukai kalbėjo „Tėve mūsų“, ir mes džiaugėmės radę prieglobstį prastutėlėse ir apleistose bažnyčiose. Mes nereikalavome teisės mokytis ir buvome kiekvienam nuolankūs. Aš darbavausi savo rankomis ir netgi dabar esu pasiryžęs darbuotis; trokštu iš visos širdies, kad visi broliai dirbtų kokį nors darbą, kurį galima atlikti neužsitraukiant gėdos ir apkalbų. Tie, kurie nemoka, tegul išmoksta – ne tam, kad norėtų ką nors gauti už savo pastangas, bet kad parodytų gerą pavyzdį ir išvengtų tinginiavimo. Jei negautume už savo darbą atlyginimo, eikime prie Viešpaties stalo ir prašykime išmaldos, keliaudami nuo durų prie durų. Dievas apreiškė man, jog sveikintis turime šitaip: „Viešpaties ramybė su jumis“.

Broliai turi būti atsargūs ir nepriimti bažnyčių, varganų būstų ir visko, kas tik jiems statoma, jeigu tai nesiderina su neturtu, kurio laikytis esame pasižadėję Regula; jie gali užimti tas vietas tik kaip svečiai ir pakeleiviai.

Klusnumo vardan aš griežtai draudžiu broliams, kad ir kur jie būtų, kreiptis į Romos kuriją tiek patiems, tiek per tarpininkus, prašant Popiežiaus rašto – dėl bažnyčios ar kokios kitos vietos, siekiant pamokslauti ar dėl to, kad jie yra persekiojami.

Jeigu jie kur nors nepriimami, tekeliauja į kitą kraštą, kur su Dievo palaiminimu galėtų gyventi atgailos gyvenimą.

Aš esu pasiryžęs klausyti Ordino generalinio ministro ir to gvardijono, kurį jis laiko tinkamiausiu man paskirti. Noriu būti jo belaisvis, kad negalėčiau nei kur keliauti, nei ką nors daryti prieš jo norą ir įsakymą, nes jis yra mano vyresnysis. Nors sergu ir esu nevertas, noriu nuolatos turėti šalia savęs kunigą, kuris kalbėtų su manimi Litugines valandas, kaip nurodyta Reguloje.

Visi kiti broliai taip pat turi klausyti savo gvardijonų ir garbinti Dievą, kaip parašyta Reguloje. Jei kas nors iš jų atsisako atlikti Dievo tarnybą kaip nurodyta Reguloje ir nori juos pakeisti arba nėra ištikimas katalikų tikėjimui, kiti broliai klusnumo vardan privalo nuvesti jį pas arčiausiai gyvenantį kustodą. Šis privalo jį dieną naktį sergėti kaip belaisvį, kad negalėtų ištrūkti, kol pats perduos šį brolį jo ministrui. Jis klusnumo vardan privalo atiduoti brolį vienuolių globai, kad šie prižiūrėtų jį dieną naktį kaip belaisvį, kol pristatys Ostijos vyskupui, kuris yra Ordino vyriausiasis, globėjas ir tvarkytojas.

Tenesako broliai, kad tai nauja Regula. Juk tai – tik priminimas, perspėjimas, paraginimas ir mano testamentas, kurį aš, niekam tikęs brolis Pranciškus, palieku jums, mano broliai, kad mes galėtume kuo katalikiškiau laikytis Viešpačiui pasižadėtos Regulos. Generalinis ministras ir visi kiti ministrai bei kustodai iš klusnumo privalo nieko prie šių žodžių nepridėti ir nieko neišmesti. Tegul broliai visados turi šį raštą su savimi, kaip ir Regulą. Ir visose kapitulose, kai skaitoma Regula, tebūna perskaityti ir šie žodžiai.

Klusnumo vardan aš griežtai draudžiu bet kuriam iš savo brolių, ar jis būtų kunigas, ar paprastas broliukas, savaip aiškintis Regulą ar šiuos mano žodžius, sakant: „Tai reikia suprasti šitaip“. Dievas įkvėpė mane parašyti Regulą ir šiuos žodžius tiesiai ir paprastai, todėl ir jūs turite suprasti juos tiesiai ir paprastai ir gyventi pagal juos, darydami gera iki mirties. Ir kas galės viso to laikytis, tas tebūna danguje palaimintas Aukščiausiojo Tėvo palaiminimu, o žemėje – jo mylimiausiojo Sūnaus, Šventosios Dvasios Guodėjos, visų dangaus galybių ir šventųjų. Ir aš, brolis Pranciškus, vargšas niekam tikęs jūsų tarnas, prisidedu prie šio švenčiausiojo palaiminimo – ranka ir širdimi. Amen.

Testamentas, Pranciškus Asyžietis „Raštai“, 74-78 p.

Klausimai apmąstymui:

1. Ką šv. Pranciškus savo Testamente kalba apie atgailą ir tarnystę vargšams, Bažnyčią ir jos kunigus, Eucharistiją ir Dievo žodį, evangelinį gyvenimą ir broliją, darbą ir neturtą, maldą ir brevijorių, evangelizaciją ir paklusnumą?
2. Kaip aš ir mano brolija vykdome šią pranciškonišką „programą“?
3. Ar meldžiamės ir trokštame, kad mus į broliją pašaukusi Šventoji Dvasia atgaivintų mūsų brolišką gyvenimą ir misiją?

Šventasis Raštas ir Pranciškoniški šaltiniai:

Lk 10, 1-20; OFS Regula, 5-8, 16 sk.; Generalinės Konstitucijos, 11, 14, 17, 21 sk.